

Arrest

nr. 276 957 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. STAES en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Gjader, Lezhë.

Toen u 13 jaar oud was, werd u misbruikt door P. (...), de beste vriend van uw oom langs moederszijde Pj. (...). Dit gebeurde in totaal een vijf- à zestal keren. P. (...) toonde u video's van moorden en dreigde ermee dat u hetzelfde kon overkomen als u niet zweeg. U vertelde lange tijd niemand wat er gebeurde, maar toen u 16 jaar oud werd, nam u een non in vertrouwen. Uw oom wou u toen uithuwelijken aan iemand waarmee u niet wilde trouwen. U vertelde toen alles wat er gebeurd was met P. (...). Omdat het in Albanië een schande is voor de familie wanneer zoiets gebeurd is met een vrouw, wilde uw oom u doden. Hij kwam bij u thuis maar u vluchtte uit een raam en ging naar de non. Zij bracht u naar het

Vredesdorp, een gemeenschap waar u geholpen werd. U was toen 17. U verbleef jarenlang in het Vredesdorp, rondde er uw middelbare school af en werkte er. Toen u 17 of 18 was, vroeg uw oom uw moeder waar zij u naartoe gebracht had. Hij zei tegen uw moeder dat u schande over de familie had gebracht, dat u niet meer verdiende om te leven en dat u zo snel mogelijk moest verdwijnen. Nadat u wegging uit het Vredesdorp woonde u ongeveer een jaar bij uw zus M. (...) en volgde u een opleiding haartooi. Toen u 23 was, leerde u S. N. (...) kennen. Jullie hadden vooral telefonisch contact. Hij beloofde met u te zullen trouwen en met u een gezin te stichten. U stopte met werken in Albanië en ging naar Italië, waar S. (...) reeds woonde. Hij had u gezegd dat hij voor u werk zou vinden bij hem in een café in Italië. Niemand van uw familie had S. (...) graag waardoor het contact met uw familie zo'n twee jaar lang verbroken werd. Toen u in Italië was, zei S. (...) u dat er geen werk was en dat jullie op de één of andere manier een inkomen moesten vinden. Na twee à drie maanden overtuigde hij u om op straat te werken als prostituee. U overwoog naar de Italiaanse politie te gaan maar S. (...) sloeg u regelmatig en zei u dat hij de enige persoon was die u had, dat u bij hem moest blijven en dat hij u zou helpen. U had geen verblijfsvergunning in Italië. In 2017 keerde u twee weken terug naar Albanië omdat uw paspoort en identiteitskaart gestolen waren en u een nieuw paspoort moest laten maken. U verbleef toen bij uw zus M. (...). Na anderhalf jaar in Italië gewoond te hebben, ging u samen met S. (...) naar België omdat S. (...) problemen had met de Italiaanse politie. Ook in België moest u van S. (...) als prostituee werken. In 2018 keerde u voor drie dagen terug naar Albanië onder dwang van S. (...). De Belgische politie had een brief gestuurd naar de Albanese politie waarin stond dat u door S. (...) uitgebuit werd. De Albanese politie was bij uw moeder langs geweest. Toen S. (...) dat vernam, moest u van hem naar Albanië gaan om aan de politie te verklaren dat u niet uitgebuit werd. U reisde alleen naar Albanië – S. (...) bevond zich op dat moment in Albanië – en ging spreken met de Albanese politie. U vertelde hen dat u niet op straat werkte. U verbleef tijdens dit bezoek aan Albanië bij S. (...) thuis. Sindsdien keerde u niet meer terug naar Albanië. Sinds 2019 bent u wettelijk gehuwd met S. (...). Dit gebeurde buiten uw medeweten om. U weet niet hoe hij in Albanië aan uw handtekening geraakt is, maar S. (...) heeft nu uw familienaam. U vermoedt dat hij met u gehuwd is en zijn naam heeft laten veranderen om een door België opgelegd inreisverbod te omzeilen. Nu heet hij officieel F. V. (...). Eind 2019 raakte u zwanger van F. (...). F. (...) dreigde ermee uw baby van u af te zullen nemen. U vermoedt dat hij deze bedreiging uitte om u te overtuigen opnieuw voor hem te werken. Toen u twee maanden zwanger was, had u voor het laatst contact met hem. Sinds 12 december 2019 bent u in begeleiding bij de vzw Cherut Belgium, een organisatie die meisjes, vrouwen en transgenders in een situatie van prostitutie, uitbuiting en mensenhandel begeleidt en ondersteunt. Op 3 juli 2020 werd uw dochter A. V. (...) geboren. Op 20 oktober 2020 had u een aanmeldingsgesprek bij Payoke, een organisatie die slachtoffers van mensenhandel opvangt en begeleidt. U had echter schrik om de waarheid te vertellen en namen te noemen. Payoke startte geen begeleiding op voor u. Op 30 november 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u gedood te zullen worden door uw oom Pj. (...) en opnieuw misbruikt te zullen worden door P. (...). Ook vreest u dat F. (...) uw dochter van u zou afnemen als uw dochter zou terugkeren naar Albanië.

Een tijdje geleden stuurde F. (...) zijn broer, die u kent onder de naam J. (...), op uw broer V. (...) af om hem te bedreigen. Uw zus E. (...) was van plan aangifte te doen tegen F. (...) en J. (...), maar zag hier uiteindelijk van af.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele stukken neer: uw paspoort (d.d. 11.09.2017), de geboorteakte van uw dochter, een brief van uw advocaat, een brief van de organisatie Cherut Belgium vzw en een attest van uw zwangerschap. Daarnaast legt u een kopie neer van een attest van de organisatie Payoke.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal en uit de door u neergelegde stukken blijkt immers dat u een kwetsbaar persoon bent: u bent het slachtoffer geweest van seksueel misbruik en mensenhandel (vragenlijst CGVS, d.d. 23.12.2021, vragen 5 en 7; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 27.01.2021, p. 10-11, 20, 22; zie stukken 3, 4 en 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een protection officer die ervaring heeft met het horen van kwetsbare personen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u gedood te zullen worden door uw oom Pj. (...) of P. (...) of opnieuw misbruikt te zullen worden door P. (...). Ook vreest u dat F. (...) uw dochter van u zou afnemen als uw dochter zou terugkeren naar Albanië (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 13, 15).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw algemene geloofwaardigheid geschaad wordt doordat u uw Facebookprofiel tracht achter te houden. U verklaart immers dat u heden geen Facebook gebruikt. In het verleden zou u een Facebookprofiel gehad hebben, dat gehackt zou geweest zijn, waarna u het sinds twee à drie jaar niet meer gebruikt zou hebben. U stelt dat het Facebookprofiel 'F. A. V. (...)' dat de Protection Officer u toont het profiel is dat u sinds twee à drie jaar niet meer gebruikt zou hebben (CGVS, p. 7). U heeft daarnaast echter nog een ander Facebookprofiel 'F. K. (...)' dat u wel degelijk tot op heden gebruikt. Zo publiceerde u in november 2021 en februari 2022 nieuwe profielfoto's (zie administratief dossier). Het lijkt geen twijfel dat het profiel 'F. K. (...)' u toebehoort aangezien u duidelijk herkenbaar bent op uw profielfoto's, een profielfoto terugkomt in uw beide profielen en u verklaart op Tiktok deze profielnaam te gebruiken (CGVS, p. 7). Ook uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw huidige verhouding tot uw ex alsook met betrekking tot jullie wettelijke huwelijk dat hij buiten uw medeweten om in Albanië geregeld zou hebben (CGVS, p. 3) krijgt een flinke knauw doordat u op uw Instagramprofiel jullie initialen verbonden door een hartje hebt staan, vergezeld van de datum 1 januari 2017 en enkele veelzeggende emoticons (een hangslot met sleuteltje, een verlovingsring en een koppeltje met een hartje tussen hun hoofden in), alsook de naam en geboortedatum van uw dochter (zie administratief dossier). Dat u vandaag de dag op sociale media nog steeds uw liefde verklaart aan de man met wie u naar eigen zeggen geen enkel contact meer gehad zou hebben sinds eind 2019 (verklaring DVZ, vraag 15A; CGVS, p. 6) en die u zou vrezen (CGVS, p. 13), ondermijnt uw geloofwaardigheid. Dat deze tekst niet dateert van voor het voorgehouden einde van jullie relatie, blijkt uit het feit dat u de geboortedatum van uw dochter vermeldt in de tekst en dat u uw Instagramprofiel momenteel gebruikt. Tussen 27 januari en 11 februari 2022 veranderde u immers uw profielfoto op Instagram en begon u twee extra profielen te volgen (zie administratief dossier).

Met betrekking tot de vaststelling dat u een kwetsbaar persoon bent, dient opgemerkt te worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u hierdoor een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beschikt immers over een familiaal netwerk in Albanië om op terug te vallen, bestaande uit uw moeder, uw oudste zus Sa. (...), uw jongere zus E. (...), en uw broer V. (...) (verklaring DVZ, vraag 17; CGVS, p. 5). U heeft goede banden met uw moeder en zussen: u spreekt hen dagelijks of om de twee à drie dagen (CGVS, p. 5) en zij zijn geïnteresseerd in hoe het met u en met uw dochter gaat. Daarnaast voelt uw moeder zich slecht over wat u heeft meegemaakt (CGVS, p. 18) en kwam zij voor u op tegen uw oom. Zij zou hem gezegd hebben weg te gaan uit haar huis en zelf te beslissen wat ze met haar kinderen doet toen hij haar zei dat u een schande over de familie gebracht had (CGVS, p. 17). Ook uit het feit dat uw zus soms de opmerking maakt dat u nood heeft aan een psycholoog, blijkt dat zij begaan is met uw welzijn (CGVS, p. 5). U vertelt dat u altijd minder contact heeft gehad met uw broer V. (...), dat uw contact met V. (...) verwaterde sinds uw relatie met uw ex en dat jullie geen contact meer hebben gehad sinds uw ex een tijdje geleden zijn broer op V. (...) afgestuurd heeft om hem te bedreigen. Met uw zus E. (...) heeft u dan weer een heel goede band, u spreekt over alles met haar, verklaart u. Zowel E. (...) als V. (...) wonen in bij uw moeder, die eigenaar is van haar woning. Sa. (...) is gehuwd en woont in een huurwoning (CGVS, p. 5-6). Nadat u het Vredesdorp verliet, woonde u ongeveer een jaar bij uw zus M. (...) in Shkoder (CGVS, p. 15-16). Er kan dan ook aangenomen worden dat u ook terecht kunt bij uw moeder en andere broers en zussen indien nodig. Niet alleen beschikt u over een familiaal netwerk in Albanië, uit uw verklaringen blijkt tevens dat u in het verleden hulp en steun gekregen heeft van de organisatie Papa Giovanni XXIII. U werd jarenlang opgevangen in het Vredesdorp nadat u thuis weggevlucht was, volgde er een opleiding en werkte er. U had een verantwoordelijke, E. K. (...), die u bijstond en u hielp zoveel ze kon. Jullie spraken onder andere heel veel met mekaar naar aanleiding van de traumatiserende gebeurtenissen die u had meegemaakt (CGVS, p. 13-14). Zij zorgde er ook voor dat u in het ziekenhuis opgenomen werd toen u een overdosis pillen genomen had op 19-jarige leeftijd omdat u het leven niet meer leuk vond (CGVS, p. 19). Gevraagd of u bij terugkeer naar Albanië opnieuw in het Vredesdorp zou kunnen wonen, antwoordde u louter dat men er als volwassene maar voor een korte periode mag blijven omdat je je eigen leven moet opbouwen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Daargelaten de vaststelling dat u nadat u volwassen geworden was, nog tot ongeveer uw 22e of 23e in het Vredesdorp woonde (verklaring DVZ, vraag 10; vragenlijst CGVS, vraag 5; stuk 3), doet het feit dat volwassenen er slechts een korte periode mogen verblijven terwijl ze ondertussen hun leven opbouwen geen afbreuk aan de vaststelling dat ook volwassenen geholpen worden in het Vredesdorp. Verder toonde u zich in het verleden zelfredzaam: u behaalde uw middelbare

schooldiploma en een diploma haartooi, u oefende verschillende jobs uit totdat u Albanië verliet (CGVS, p. 7-8) en reisde twee keer alleen vanuit het buitenland naar Albanië (CGVS, p. 11). Daarnaast toonde u zich in staat administratieve stappen zoals het bekomen van een nieuw paspoort te kunnen ondernemen (CGVS, p. 9). Tot slot heeft u ook verschillende vrienden of kennissen in Albanië: zo onderhoudt u contacten met twee vrouwen uit de periode dat u in het Vredesdorp woonde: Elena en Dilara (CGVS, p. 5), verklaart uw advocaat in zijn schrijven dat u nadat u het Vredesdorp verliet een tijdje bij een vriendin woonde (zie stuk 3) en verklaarde u zelf bij de DVZ bij uw terugkeer in 2017 bij een vriendin verbleven te hebben (verklaring DVZ, vraag 10).

Met betrekking tot de door u aangehaalde medische problemen, u heeft trauma's en lijdt aan een depressie (verklaring DVZ, vraag 28) en bent zenuwachtig en wordt snel boos (CGVS, p. 5; vragenlijst, zie stuk 4), dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaring opgenomen en verzorgd geweest te zijn in het ziekenhuis toen u een overdosis pillen genomen had (CGVS, p. 19), blijkt immers dat u toegang heeft tot de Albanese gezondheidszorg. Uit niets blijkt dat u bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op de Albanese gezondheidszorg. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Met betrekking tot uw vrees dat uw ex uw dochter van u zou afnemen (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 13), dient opgemerkt te worden dat u zelf te kennen geeft dat deze vrees gestoeld is op een loze bedreiging. U verklaart zelf dat u niet gelooft dat hij uw dochter zou willen afnemen van u en vermoedt dat hij dit zei opdat u weer voor hem zou werken (CGVS, p. 18). U heeft echter naar eigen zeggen reeds alle contact met uw ex verbroken toen u twee maanden zwanger was van uw dochter, die op 3 juli 2020 geboren werd (zie stuk 2), en heeft sindsdien geen problemen meer gekend met hem. Uit niets blijkt dan ook dat er actueel zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat uw ex bij terugkeer naar Albanië uw dochter zou ontvoeren. Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat u, in geval uw ex alsnog uw dochter zou ontvoeren, u de geijkte juridische procedures niet zou kunnen volgen in uw land van herkomst (zie verder).

Met betrekking tot uw vrees voor P. (...) dient opgemerkt te worden dat deze feiten van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn en dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze feiten ressorteren onder de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin kan worden besloten dat u hiervoor bij een terugkeer actueel een risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Gelet op de tijdssituering en de aard van de feiten –u werd misbruikt in uw ouderlijk huis door een familievriend tussen uw 13e en uw 16e (CGVS, p. 13, 16)– zijn er actueel geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer ten gevolge van het misbruik waar u 14 à 17 jaar geleden als kind het slachtoffer van werd een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade volgens bovengenoemde definitie. Zo heeft u P. (...) sinds uw 16e niet meer gezien en kende u geen problemen meer met hem toen u in het Vredesdorp of bij uw zus in de stad Shkodër woonde of toen u in 2017 en 2018 terugkeerde naar uw dorp Gjader. U weet niet of P. (...) nog steeds in Gjader woont of zelfs nog in leven is en haalt desgevraagd geen concrete aanwijzingen aan waaruit zou blijken dat hij u opnieuw zou misbruiken. Zijn bedreigingen aan de hand van video's dat hij u zou vermoorden als u uit de biecht zou klappen, waren er duidelijk op gericht u het zwijgen op te leggen. Gelet op het feit dat u reeds op uw 16e uw familie vertelde over het misbruik en desondanks geen concrete problemen kende met hen, zijn er geen aanwijzingen dat hij er daadwerkelijk op uit zou zijn u te vermoorden (CGVS, p. 15-16).

Met betrekking tot uw vrees gedood te zullen worden door uw oom Pj. (...) omwille van de schande die u volgens hem over uw familie gebracht zou hebben (CGVS, p. 13, 17), maakt u evenmin aannemelijk dat u anno 2022 uw oom dient te vrezen. Toen u 17 of 18 was, i.e. 12 à 13 jaar geleden, zei hij weliswaar tegen uw moeder dat u het niet verdient om te leven en dat u zo snel mogelijk moest verdwijnen (CGVS, p. 17). U brengt echter geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat uw oom erop uit is u te doden. Zo hebben er nadien geen andere gebeurtenissen plaatsgevonden die hierop wijzen (CGVS, p. 17), heeft u uw oom niet meer gezien sinds u thuis wegvluchtte en haalt u geen verdere problemen met hem aan toen u in het Vredesdorp en bij uw zus M. (...) in Shkodër woonde of toen u in 2017 en 2018 terugkeerde naar uw dorp Gjader (CGVS, p. 15-16). Hoewel u verklaart bij uw bezoeken aan Albanië in 2017 en 2018 steeds thuisgebleven te zijn (CGVS, p. 15), weliswaar met uitzondering van uw bezoeken aan Lezhë om uw nieuwe paspoort te verkrijgen (CGVS, p. 9) en aan het politiekantoor om te ontkennen dat u uitgebuit werd of in de prostitutie werkte (CGVS, p. 11), dient erop gewezen te worden dat u toen u in het Vredesdorp en vervolgens bij uw zus in Shkodër woonde, geen opgesloten leven leidde: u rondde het

middelbaar af, volgde een opleiding haartooi, hielp uw zus M. (...) met haar zoon van school op te halen, en werkte als oppasser in het Vredesdorp en als keukenhulp en in een café in Shkodër (CGVS, p. 3, 7-8, 15; verklaring DVZ, vraag 12). Bovendien is uw verklaring dat u nooit uw moeder kon gaan bezoeken in die periode (CGVS, p. 15) tegenstrijdig met het schrijven van uw advocaat dat u uw ex leerde kennen toen u samen met uw zus op bezoek was bij uw moeder (zie stuk 3).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Zo ging u nooit naar de politie in Albanië naar aanleiding van het misbruik door P. (...) of de bedreigingen van uw oom Pj. (...) (CGVS, p. 19). Uw verklaringen dat u schrik had en dat u door naar de politie te stappen uw problemen verergerd zou hebben (CGVS, p. 19), kunnen uw nalaten niet rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet of niet correct op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet adequaat optreden. Ook uw verklaring dat de politie dergelijke problemen niet zou hebben kunnen oplossen, rechtvaardigt uw nalaten niet. U verwijst hiervoor naar de vele gevallen waarin vrouwen geslagen of vermoord worden (CGVS, p. 19). Het optreden van de autoriteiten houdt echter geen resultaatverbintenis in. Dat bepaalde misdrijven niet (volledig) worden opgelost, laat staan voorkomen worden, kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, ...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat alle Albanese vrouwen 24 uur op 24 uur een agent voor hun lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming worden toegewezen, maar wel dat de personen die hen belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Het feit in Albanië vrouwen slachtoffer worden van geweld, betekent niet dat de bescherming van de Albanese autoriteiten in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is.

Evenmin diende u klacht in tegen uw ex. Integendeel, nadat de Albanese politie een melding had ontvangen van de Belgische politie over dat u onder dwang van uw ex in de prostitutie zat in België, gingen zij langs bij uw moeder (CGVS, p. 18). Toen u vervolgens naar Albanië ging om met de Albanese politie te praten, nam de Albanese politie hierover uw verklaringen af en ontkende u in de prostitutie te werken. De politie zei u dat u uitgebuit werd, vroeg u wie u verplichtte als prostituee te werken, vroeg u waarom u loog en confronteerde u met foto's van u terwijl u op straat werkte (CGVS, p. 20). Zodus dient geconcludeerd te worden dat u het politieonderzoek hinderde door niet de waarheid te vertellen en kan de stelling van uw advocaat in zijn schrijven dat de Albanese autoriteiten u niet hielpen toen u terugkeerde (zie stuk 3) niet bijgetreden worden. Uw verklaringen dat de vriend van de broer van F. (...) één van de 'twee à drie' mannen was die u ondervroegen naar aanleiding van de melding van de Belgische politie en dat deze tijdens uw ondervraging zei dat u vrijwillig als prostituee werkte en dat de familie van uw ex een goede familie was, waarna u begreep dat hij erop uit was om de naam van uw ex te zuiveren (CGVS, p. 20-21), kunnen niet overtuigen. Zo meldde u dit incident niet toen u bij de DVZ gevraagd werd of u in het verleden ooit problemen gehad had met de Albanese autoriteiten (vragenlijst CGVS, vraag 7), kent u zijn naam niet (CGVS, p. 19), omschrijft u zijn functie vaagweg als 'politieagent', baseert u zich louter op de woorden van uw ex, die u gezegd zou hebben dat zijn broer 'al veel dingen geregeld had', en zegt u dat u niet weet of de vriend van de broer van uw ex de andere politieagenten overtuigd had dan wel of de politieagenten u al dan niet geloofden (CGVS, p. 21-22). Bovendien is het bevreemdend dat de politie tijdens uw ondervraging enerzijds gezegd zou hebben dat u uitgebuit werd en aandrang om te vertellen door wie waarbij zij u confronteerde met uw leugens en anderzijds tegelijkertijd gezegd zou hebben dat u zich uit vrije wil prostitueerde. Indien de Albanese politie erop uit geweest zou zijn om de naam van uw ex te zuiveren kan er niet begrepen worden waarom de agenten tijdens uw ondervraging bij u aangedrongen zouden hebben om de waarheid te vertellen. Gevraagd naar de aanwijzingen die u heeft om te besluiten dat het onderzoek naar uw ex niet correct verlopen is, zegt u louter dat u weet dat de politie niet geïnteresseerd was in uw verhaal en dat er belangen en vriendjespolitiek in het spel waren (CGVS, p. 22). Gevraagd wat de vriend van de broer van F. (...) gedaan zou kunnen hebben als u wél verklaard had dat uw ex u in de prostitutie gedwongen had, komt u niet verder dan dat men uw ex niets zou hebben

kunnen maken en dat u niet weet wat er met u gebeurd zou zijn (CGVS, p. 22). Zelfs indien u zou aantonen dat de vriend van de broer van uw ex uw ondervraging naar zijn hand gezet zou hebben, quod non, dan nog kan niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Albanese overheid om u alsnog de nodige bescherming te bieden. Dat u geen enkele politieagent in Albanië vertrouwt (CGVS, p. 22), is geen afdoende reden om de Albanese autoriteiten niet om bescherming te verzoeken. Ook naar aanleiding van de bedreigingen aan het adres van uw broer V. (...) diende uw familie uit angst geen klacht in tegen de broer van uw ex (CGVS, p. 22), hetgeen zoals reeds aangestipt niet weerhouden kan worden als verschoning. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat bent u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval.

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren – u verklaart dat u ondervraagd werd door de vriend van de broer van uw ex en dat deze politieagent erop uit was de naam van uw ex te zuiveren (CGVS, p. 20) – er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel

van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Daarnaast erkent het Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een "nationaal doorverwijzingsmechanisme" aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese "Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence" en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau 'child protection units' actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderschulpdienst actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te betwisten. Uw paspoort en de geboortakte van uw dochter bevestigen uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, die hier niet ter discussie staan. De brieven van uw advocaat en van Cherut Belgium vzw en het attest van Payoke ondersteunen uw verklaringen over het seksueel misbruik dat u als kind meemaakte, over het fysieke geweld dat uw ex tegen u gebruikte en over dat uw ex u in de prostitutie dwong. Deze feiten staan in voorliggende beslissing evenmin ter discussie. Deze stukken missen daarnaast de nodige bewijskracht om de appreciatie van het Commissariaat-generaal in verband met uw

beschermingsmogelijkheden in Albanië om te buigen. Het attest van uw zwangerschap toont louter aan dat u op 29 november 2019 twee maanden zwanger was en in de prostitutie werkte.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van

een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. In zoverre verzoekende partij de beoordeling in de bestreden beslissing inzake de bijzondere procedurele noden in haar hoofde betwist, duidt de Raad erop dat in dit verband door verwerende partij het volgende wordt geoordeeld: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal en uit de door u neergelegde stukken blijkt immers dat u een kwetsbaar persoon bent: u bent het slachtoffer geweest van seksueel misbruik en mensenhandel (vragenlijst CGVS, d.d. 23.12.2021, vragen 5 en 7; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 27.01.2021, p. 10-11, 20, 22; zie stukken 3, 4 en 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een protection officer die ervaring heeft met het horen van kwetsbare personen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift haar profiel van kwetsbaar persoon, doch brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat de aan haar verleende steunmaatregelen niet of onvoldoende tegemoet kwamen aan haar bijzondere procedurele noden en dat zij derhalve niet op volwaardige wijze kon/kan deelnemen aan de asielprocedure.

2.2.4. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze vastgesteld wordt dat *in casu* verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. In het bijzonder wordt door verwerende partij gemotiveerd dat, waar verzoekende partij vreest bij een terugkeer naar Albanië gedood te zullen worden door haar oom Pj. of P. of opnieuw misbruikt te zullen worden door P., alsook vreest dat haar ex F. haar dochter van haar zou afnemen als haar dochter zou terugkeren naar Albanië, (A) haar algemene geloofwaardigheid geschaad wordt doordat zij haar Facebookprofiel tracht achter te houden en ook haar geloofwaardigheid met betrekking tot haar huidige verhouding tot haar ex alsook met betrekking tot hun wettelijke huwelijk dat hij buiten haar medeweten om in Albanië geregeld zou hebben een flinke knauw krijgt door verschillende vaststellingen op haar Instagramprofiel; (B) met betrekking tot de vaststelling dat zij een kwetsbaar persoon is, er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij hierdoor een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, nu zij over een familiaal netwerk in Albanië beschikt om op terug te vallen, en zij zich verder in het verleden zelfredzaam toonde; (C) omtrent de door haar aangehaalde medische problemen, vastgesteld moet worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake de subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet; (D) inzake haar vrees dat haar ex haar dochter van haar zou afnemen, zij zelf te kennen geeft dat deze vrees gestoeld is op een loze bedreiging, zij sinds dat zij alle contact met haar ex verbrak toen zij twee maanden zwanger was van haar dochter, die op 3 juli 2020 geboren werd, geen problemen meer gekend heeft met hem, en bovendien uit niets blijkt dat zij, in geval haar ex alsnog haar dochter zou ontvoeren, zij de geijkte juridische procedures niet zou kunnen volgen in haar land van herkomst; (E) betreffende haar vrees voor P. opgemerkt dient te worden dat deze feiten van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn en voorts gelet op de tijdssituering en de aard van de feiten er actueel geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij bij een terugkeer ten gevolge van het misbruik waar zij 14 à 17 jaar geleden als kind het slachtoffer van werd een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade; (F) met betrekking tot haar vrees gedood te zullen worden door haar oom Pj. omwille van de schande die zij volgens hem over haar familie gebracht zou hebben, zij niet aannemelijk maakt dat zij *anno* 2022 haar oom dient te vrezen; (G) zij bovendien niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten; en (H) de door haar neergelegde documenten niet van aard zijn bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die van aard zijn bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.5. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat geen rekening gehouden werd met haar profiel van kwetsbaar persoon, dat zij nog elke dag lijdt door wat zij jarenlang heeft meegemaakt en dat de traumatische impact enorm is, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar haar profiel van kwetsbaar persoon teneinde een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Immers dient gewezen te worden op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij omwille van het feit dat zij een kwetsbaar persoon is een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, nu zij over een familiaal netwerk in Albanië beschikt om op terug te vallen, en zij zich verder in het verleden zelfredzaam toonde, (ii) nergens uit blijkt dat zij omwille van de problemen die zij in het verleden kende actueel bij een terugkeer naar Albanië een risico loopt en (iii) zij bovendien niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Gelet op wat volgt, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die hierop een ander licht werpen.

2.2.6. Waar verzoekende partij opwerpt dat *“het indienen van een klacht bij de politionele diensten in Albanië niet hetzelfde is als in België”*, zeker *“als verzoekster zich niet in veilig voelt in dat land, ten gevolge van feiten, dewelke niet ontkend worden door verwerende partij”*, en dat ook rekening moet gehouden worden met het trauma dat zij opliep, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen enkele afdoende reden aanbrengt waarom zij nooit naar de politie in Albanië ging naar aanleiding van het misbruik door P. of de bedreigingen van haar oom Pj., noch klacht indiende tegen haar ex. Zoals reeds in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, is het net de bedoeling van een klacht bescherming te verkrijgen tegen haar belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet of niet correct op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet adequaat optreden. Waar zij nog verwijst naar het trauma dat zij opliep, duidt de Raad erop dat verzoekende partij niet aantoont aan de hand van medische attesten dat haar psychologische toestand van die aard is dat van haar niet kan worden verwacht dat zij om bescherming verzoekt bij de Albanese autoriteiten, temeer nu zij zich hierbij eventueel kan laten bijstaan door bijvoorbeeld een familielid, zoals haar moeder of haar zussen die op de hoogte zijn van de gebeurtenissen, of een advocaat. Verzoekende partij, die in Albanië geen enkele poging heeft ondernomen om de Albanese autoriteiten om bescherming te verzoeken, maakt dan ook niet *in concreto* aannemelijk dat zij geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.2.7. Vervolgens betoogt verzoekende partij dat het loutere feit dat zij *“een vervolgingsvrees heeft ten gevolge van bepaalde feiten en bedreigingen van geruime tijd geleden (...) geen afbreuk (doen) aan haar oorspronkelijke vrees”*, aangezien *“de personen waar zij angst voor heeft, (...) afkomstig (zijn) uit haar geboortedorp en/of familieleden”*. De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing omstandig wordt vastgesteld dat er actueel geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Albanië omwille hiervan nog een risico zou lopen. In het bijzonder wordt er dienaangaande door verwerende partij op gewezen dat (A) wat betreft haar vrees voor P., zij hem sinds haar 16^e niet meer heeft gezien en geen problemen meer met hem kende toen zij in het Vredesdorp of bij haar zus in de stad Shkodër woonde of toen zij in 2017 en 2018 terugkeerde naar haar dorp Gjader, (ii) zij niet weet of P. nog steeds in Gjader woont of zelfs nog in leven is en geen concrete aanwijzingen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij haar opnieuw zou misbruiken, en (iii) diens bedreigingen aan de hand van video's dat hij haar zou vermoorden als zij uit de biecht zou klappen er duidelijk op gericht waren haar het zwijgen op te leggen, doch, gelet op het feit dat zij reeds op haar 16^e haar familie vertelde over het misbruik en desondanks geen concrete problemen kende met hem, er geen concrete aanwijzingen zijn dat hij er daadwerkelijk op uit zou zijn haar te vermoorden, en (B) wat betreft haar vrees voor haar oom Pj., (i) er na zijn dreigementen toen zij 17 of 18 jaar was, geen andere gebeurtenissen plaatsvonden waaruit blijkt dat hij er werkelijk op uit is haar te doden, en (ii) zij haar oom niet meer gezien heeft sinds zij thuis wegluchtte en geen verdere problemen met hem aanhaalt toen zij in het Vredesdorp en bij haar zus M. in Shkodër woonde of toen zij in 2017 en 2018 terugkeerde naar haar dorp Gjader. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen en die aantonen dat zij wel degelijk bij een terugkeer naar Albanië het risico loopt om opnieuw problemen te kennen met deze personen. Daarenboven moet worden herhaald dat verzoekende partij hoe dan ook niet

aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij eventuele problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.2.8. Ten slotte verwijst verzoekende partij nog naar het arrest *Elgafaji* van het Europees Hof van Justitie (zaak C-465/07 van 17 februari 2009) verwijst en duidt op haar zeer kwetsbaar profiel, stellende dat *“het cumulatief effect van de traumatische ervaringen (...) voldoende bewijs (is) dat verzoekster omwille van persoonlijke omstandigheden, met name een sterk verhoogde kwetsbaarheid, een groter risico loopt dan andere burgers”*. De Raad wijst er evenwel op dat deze rechtspraak van het Hof van Justitie waarnaar verzoekende partij verwijst betrekking heeft op persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, terwijl de door haar gevreesde problemen bij een terugkeer naar Albanië betrekking hebben op een omstandigheid die verband houdt met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Haar verwijzing naar deze rechtspraak is dan ook geenszins dienstig. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit niets blijkt dat er actueel in Albanië sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

2.2.9. Voor het overige dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkningen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 27 januari 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT